

[Josiassen.]

Paragraffer er saa kendte af det høje Tings Medlemmer, at der ikke er nogen Grund til at omtale dem. Derimod synes jeg, der er sket en betydelig Ændring med Hensyn til § 4, idet det nu efter mine Begreber er fuldstændig klargjort, hvilke Forretninger der skal besørjes paa Dommerkantorerne til Fordel for Befolkningen. Der aabnes jo ogsaa i Lovforslaget Adgang til at paa-kære Afslag fra Dommerkantorerne til Landsretterne, og dette betragter jeg som en Forbedring.

Derimod er det stadig overladt til Justitsministeren at fastsætte Taksterne for Dommerkantorernes Udførelse af de paa-gældende juridiske Forretninger. Jeg for mit Vedkommende har naturligvis ikke det mindste imod, at man overlader det til Justitsministeren; men jeg vil alligevel bede Ministeren, naar Taksterne skal fastsættes, have Opmærksomheden henvendt paa, at det jo er Meningen med denne Lov, at disse Forretninger, der skal udføres paa Dommerkantorerne til Fordel for Befolkningen, skal udføres saaledes, at det bliver en billig Retshjælp. Der er ikke Tale om vederlagsfri Retshjælp, men om billig Retshjælp, saa det vilde ikke være af Vejen, om Justitsministrene har Opmærksomheden henvendt paa, at de forskellige Forretninger bliver udført ikke alene saa billigt som muligt, men i visse Tilfælde helt gratis til Gavn for den fuldstændig ubemidlede Befolkning. Jeg ved nok, man henviser til, at der i Retsplejeloven er en Bestemmelse, efter hvilken der kan ydes gratis Retshjælp til ubemidlede, men det er ikke helt det samme. Her i København har man høstet godt af Studenter-samfundets Retshjælp, som har ydet Hjælp i mange Tusind Tilfælde, og der er ingen Tvivl om, at den ubemidlede Befolkning med stor Tilfredshed har nydt godt af denne Retshjælp. Kunde der gennemføres noget lignende til Fordel for Provinsbyernes og Landkommunernes Befolkning, tror jeg, det vilde blive hilst med stor Tilfredshed. Men naar det skal overlades til Justitsministeren at fastsætte Taksterne, kan Spørgsmaalet jo blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse.

Der er et Spørgsmaal, som jeg ikke er helt klar over — det er maaske min Fejl, men jeg synes ikke, Lovforslaget anskueliggør det tilstrækkeligt. Det er Spørgsmaalet: hvorledes bliver Dommerkantorernes Forhold til Auktionerne? Under den nuværende Tilstand er det saaledes, at Dommerfuldmægtigene ikke alene afholder Auktionerne, men samtidig er Inkassatorer i stor Udstræk-

ning. Det er mægtige Forretninger, som disse Dommerfuldmægtige har skabt sig gennem Aarene, men hvorledes bliver Forholdet i kommende Tider? Vil det blive saaledes, at alle Auktioner bortfalder? Naar jeg siger: alle Auktioner, tænker jeg vel ikke paa de saakaldte offentlige Auktioner, Tvangsauktionerne, som er knyttet fast til selve Dommerembedet, men jeg ønsker Spørgsmaalet klargjort. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at klargøre den Side af Sagen; det er nemlig ikke uden Betydning.

Der er ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget rørt ved den finansielle Side af Sagen, men jeg gaar ud fra, at den nuværende højtærede Justitsminister er af selv-samme Opfattelse som de to foregaaende Justitsministre angaaende dette Spørgsmaal, og saa vidt jeg erindrer, ventes det, at Forøgelsen af de aarlige Udgifter ved Statsansættelsen af det nødvendige Antal Dommerfuldmægtige vil blive 550 000 Kr. indtil 1 900 000 Kr. om Aaret.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tilsige Lovforslaget mit Partis Støtte og udtale Ønsket om, at det ikke alene maa vinde Tilslutning her i Tinget, men at ogsaa Tiden maa være inde til, at man i det andet høje Ting kan tiltræde denne Reform, som jeg og mit Parti mener vil blive til Gavn for Befolkningen.

Godskesen: Som af de foregaaende Talere fremhævet har denne Sag allerede ofte foreligget for det høje Ting, og jeg har flere Gange haft Lejlighed til at udvikle mit Standpunkt. Det er fremdeles det samme, som da vi sidst behandlede Sagen, nemlig at jeg ønsker Dommerfuldmægtigenes Privatpraksis afskaffet, men at jeg er imod, at der paalægges Retskontorerne Pligt til at bistaa Befolkningen i juridiske Anliggender paa en Maade, som ellers vilde tilfalde Sagførerne. Og jeg er saa heldig i denne Opfattelse at have Medhold saavel hos Retsplejeudvalget som hos Dommerforeningen. Imidlertid skal jeg være meget villig til i det Udvalg, jeg venter nedsat, at deltage i Forhandlingerne for at prøve at finde en Mulighed for en Formulering, som kunde samle de forskellige Anskuelser, saaledes at vi kunde blive enige om Lovforslagets endelige Affattelse.

Hans Nielsen: Den første og vigtigste Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag er, at den private juridiske Praksis tages helt bort fra Retskontorerne, saaledes at en Sammenblanding af offentlig og privat juridisk Virksomhed paa Dommerkantorerne